



Lovforslag nr. L 4

Folketinget 2011-12

Fremsat den 26. oktober 2011 af Mogens Lykketoft (S), Bertel Haarder (V), Søren Espersen (DF), Marianne Jelved (RV) og Holger K. Nielsen (SF)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om revisionen af statens regnskaber m.m.

(Fastsættelse af mandatperiode for rigsrevisor, udpegning af sætterigsrevisor, ændring af fristen for afgivelse af ministerredegørelser, ansættelse og afskedigelse af medarbejdere i 37. lønramme eller højere og etablering af hjemmel til opkrævning af betaling for visse revisionsydelse)

§ 1

I lov om revisionen af statens regnskaber m.m., jf. lovbekendtgørelse nr. 3 af 7. januar 1997, som ændret ved § 1 i lov nr. 590 af 13. juni 2006, foretages følgende ændringer:

1. § 1, stk. 2, ophæves, og i stedet indsættes:

»Stk. 2. Rigsrevisor udnævnes for et tidsrum på 6 år med mulighed for forlængelse med 4 år. Forlængelse herudover eller genudnævnelse som rigsrevisor kan ikke finde sted.

Stk. 3. Statsrevisorerne giver indstilling om udnævnelse af rigsrevisor til Folketingets formand, som efter forhandling med næstformændene forelægger indstillingen for Udvalget for Forretningsordenen. Kan indstillingen ikke tiltrædes, meddeler formanden dette til statsrevisorerne, som herefter foretager indstilling på ny.

Stk. 4. Statsrevisorerne giver inden udløbet af rigsrevisors 6-årige funktionsperiode indstilling til Folketingets formand om eventuel forlængelse, jf. stk. 2. Folketingets formand træffer afgørelse om spørgsmålet efter forhandling med næstformændene og med godkendelse af Udvalget for Forretningsordenen.

Stk. 5. Stk. 3, 1. pkt., finder tilsvarende anvendelse ved afskedigelse af rigsrevisor før udløbet af dennes funktionsperiode.«

Stk. 3-7 bliver herefter stk. 6-10.

2. § 1, stk. 7, der bliver stk. 10, affattes således:

»Stk. 10. Rigsrevisor antager og afskediger selv sine medarbejdere i overensstemmelse med de personalemæssige rammer, der er fastsat i henhold til stk. 8.«

3. Efter § 1 indsættes:

»§ 1 a. Rigsrevisor er inhabil i forhold til behandlingen af en bestemt sag under tilsvarende omstændigheder som efter forvaltningslovens regler om inhabilitet.

Stk. 2. Til at varetage rigsrevisors funktioner, i tilfælde hvor rigsrevisor er inhabil, udpeges en sætterigsrevisor for en periode af 1 års varighed. Genudpegning som sætterigsrevisor kan finde sted.

Stk. 3. Sætterigsrevisor udpeges af Folketingets formand efter indstilling fra statsrevisorerne og efter forhandling med næstformændene. Folketingets formand underretter statsrevisorerne om udpegningen.

Stk. 4. Anser rigsrevisor sig for inhabil, orienterer rigsrevisor statsrevisorerne herom. Statsrevisorerne anmoder herefter sætterigsrevisor om at overtage rigsrevisors funktioner i sagen.

Stk. 5. Rigsrevisors inhabilitet med den i stk. 4 nævnte virkning kan foreligge ved behandlingen af

- 1) sager om ansættelse og forfremmelse samt andre administrationssager, hvori der er eller vil blive truffet afgørelse af rigsrevisor,
- 2) revisions-sager og
- 3) sager om indgåelse af kontraktforhold eller lignende privatretlige dispositioner.

Stk. 6. Har rigsrevisor ikke fundet anledning til at erklære sig inhabil, jf. stk. 4 og 5, kan klage over rigsrevisors undladdelse heraf indgives til Folketingets formand, der efter forelæggelse for statsrevisorerne og efter forhandling med næstformændene træffer afgørelse om spørgsmålet. Folketingets formand underretter statsrevisorerne om den truffene afgørelse.«

4. § 18, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Efter statsrevisorernes fremsendelse af en beretning afgiver ministeren inden for en frist, der fastsættes af

statsrevisorerne efter indstilling fra rigsrevisor, en redegørelse til statsrevisorerne for de foranstaltninger og overvejelser, som beretningen har givet anledning til. Fristen fastsættes til mindst 2 og højst 4 måneder. For den i § 17, stk. 1, nævnte beretning er fristen 2 måneder.«

5. Efter § 18 c indsættes:

»§ 18 d. Rigsrevisionen kan opkræve honorar for revision, der helt eller delvis foretages på andet retsgrundlag end efter denne lov.«

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2012.

Stk. 2. § 1, stk. 2-5, i lov om revisionen af statens regnskaber m.m. som affattet ved denne lovs § 1, nr. 1, finder anvendelse fra den første ansættelse af en ny rigsrevisor efter lovens ikrafttræden.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Formålet med lovforslaget er at ændre lov om revisionen af statens regnskaber m.m. (rigsrevisorloven) på enkelte punkter. Lovforslaget er udarbejdet i samarbejde med Rigsrevisionen og fremsættes af Folketingets Præsidium efter indstilling fra statsrevisorerne.

Lovforslaget går for det første ud på at gennemføre en ændring af ansættelsesvilkårene for kommende rigsrevisorer, således at rigsrevisor fremover vil blive ansat for en tidsbegrænset periode i stedet for som i dag at være ansat i en varig stilling.

Lovforslaget går for det andet ud på at indføre en lettere og mindre tung administrativ procedure for udpegning af sætterigsrevisor, således at det forhold, at rigsrevisor måtte være inhabil, ikke betyder en unødigt forsinkelse af behandlingen af den konkrete sag.

Lovforslaget lovfæster for det tredje den praksis, der har været fulgt i en forsøgsperiode, hvor fristen for ministerredegørelser til særberetninger konkret er blevet fastsat til mindst 2 og højst 4 måneder.

Ydermere foreslås det, at rigsrevisor fremover selv tillægges kompetencen til at ansætte og afskedige også sine ledende medarbejdere. Sådanne spørgsmål vil således ikke længe skulle godkendes i Folketingets Udvalg for Forretningsordenen. Dette svarer til den procedure, der følges ved ansættelse og afskedigelse af medarbejdere hos Folketingets Ombudsmand. En tilsvarende ordning er endvidere foreslået indført i Folketingets administration, dog med undtagelse af medlemmer af Folketingets direktion.

Endelig foreslås det, at der etableres hjemmel til, at Rigsrevisionen kan kræve honorar for revisionsopgaver, som helt eller delvis udføres efter andre regler end dem, der fremgår af rigsrevisorloven.

2. Baggrunden for forslaget

Lovforslaget skal ses i sammenhæng med den gennemgang af den danske statslige revisionsordning, som statsrevisorerne iværksatte i januar 2008. Formålet med gennemgangen var at analysere den statslige revisions stærke og svage sider med henblik på at identificere forbedringspunkter og eventuelle problemer.

I statsrevisorerne gennemgang indgik en ekspertanalyse af den statslige revision, en analyse af centrale interessenters vurdering af den statslige revision, studier af internationale anbefalinger om statslig revision og sammenligninger af revisionsordningerne i Danmark og ti udvalgte lande. Endelig indgik en kundeundersøgelse af Rigsrevisionen.

På baggrund af gennemgangen konkluderede statsrevisorerne, at den statslige revision grundlæggende fungerer godt. Den statslige revision forstået som statsrevisorerne og Rigsrevisionen løser de opgaver, den skal, og har over tid tilpas-

set sig omverdenens nye krav, ligesom de reviderede institutioner respekterer den statslige revision. Endelig viste gennemgangen, at den statslige revision er på niveau med standarden i (ti) andre lande, som den er sammenlignet med, ligesom den i sin helhed lever op til internationale anbefalinger om statslig revision.

Gennemgangen og navnlig sammenligningen med andre statslige revisionsordninger har ført til, at statsrevisorerne har fundet, at det ville være hensigtsmæssigt at modernisere rigsrevisorloven på navnlig et punkt: En kommende rigsrevisors ansættelsesperiode bør tidsbegrænses, da dette i sig selv vil medvirke til at sikre en dynamisk udvikling af embedet og vil stemme bedre overens både med de vilkår, der gælder for en række udenlandske rigsrevisorer, og med den måde, hvorpå man i dag ansætter mange topchefer i den offentlige forvaltning.

3. Lovforslagets indhold

3.1. Tidsbegrænsning af rigsrevisors mandatperiode

3.1.1. Gældende ret

Rigsrevisorembetet har siden 1976 været en varig stilling, og rigsrevisor har siden 1991 været ansat som tjenestemand i Folketinget.

3.1.2. Lovforslagets udformning

Det er nøje blevet overvejet, hvordan en ordning med tidsbegrænset ansættelse af kommende rigsrevisorer bør udformes.

I overvejelserne er navnlig indgået følgende synspunkter:

Ansættelsesperioden bør ikke være for lang, da formålet med ændringen som nævnt ovenfor navnlig er at sikre en til stadighed dynamisk udvikling af institutionen. Omvendt bør ansættelsesperioden ikke være meget kort, da en kort ansættelsesperiode ikke vil give den enkelte rigsrevisor tilstrækkelig tid til at præge institutionen. Der er endvidere behov for, at man ved fastlæggelsen af ansættelsesperioden sikrer den fornødne kontinuitet og konsolidering, hvilket ligeledes taler imod en meget kort ansættelsesperiode.

Rigsrevisors uafhængighed ved udførelsen af sit hverv er en grundpille i den danske revisionsordning. Det er derfor afgørende, at der navnlig ved overvejelserne om, i hvilket omfang rigsrevisors ansættelse skal kunne forlænges, tages hensyn til, at den valgte ordning ikke på nogen måde kan give anledning til, at der rejses spørgsmål om graden af rigsrevisors uafhængighed.

En samlet afvejning af disse hensyn fører til, at det rigtige vil være, at rigsrevisor fremover ansættes for en periode på 6 år med mulighed for at forlænge ansættelsen én gang i en periode på 4 år. Forlængelse herudover eller genudnævnelse af rigsrevisor kan ikke finde sted. Der foreslås endvidere indført en særlig procedure for stillingtagen til spørgsmålet om forlængelse, jf. nærmere herom nedenfor.

Proceduren for ansættelse og afskedigelse af rigsrevisor foreslås ikke ændret. Ordningen vil således fortsat være den,

at det er Folketingets formand, der har kompetencen til at udnævne og afskedige rigsrevisor efter forhandling med næstformændene og med godkendelse af Udvalget for Forretningsordenen, medens statsrevisorerne har en egentlig indstillingsret.

Kompetencen til at afgøre, om der skal ske forlængelse af rigsrevisors funktionsperiode, foreslås henlagt til Folketingets formand, der træffer afgørelse efter forhandling med næstformændene og med godkendelse af Udvalget for Forretningsordenen. Det foreslås, at statsrevisorerne forinden afgiver en indstilling om spørgsmålet. Proceduren vil således svare til ordningen for den oprindelige udpegning af rigsrevisor. Det forudsættes, at der i alle tilfælde, hvor rigsrevisor ønsker forlængelse, skal ske en drøftelse af spørgsmålet i Udvalget for Forretningsordenen, også i de tilfælde, hvor indstillingen måtte være ikke at forlænge rigsrevisors funktionsperiode.

Det vil fremover være et aftalespørgsmål, om besættelse af den tidsbegrænsede stilling skal ske som tjenestemand eller på overenskomstvilkår m.v.

3.2. Smidiggørelse af proceduren for udpegning af sætterigsrevisor

3.2.1. Gældende ret

Hvis rigsrevisor er personligt inhabil ved behandlingen af en konkret sag, er ordningen i dag den, at rigsrevisor orienterer statsrevisorerne og derefter forelægger spørgsmålet om sin personlige inhabilitet for Folketingets formand. Folketingets formand træffer herefter afgørelse om, hvem der skal udøve rigsrevisors funktioner – hvem der skal være sætterigsrevisor – efter at have forelagt spørgsmålet for statsrevisorerne og efter forhandling med næstformændene, jf. instruks for rigsrevisor, kapitel 5, jf. Folketingets bekendtgørelse nr. 447 af 6. maj 1992 af instruks for rigsrevisor om Rigsrevisionens forhold til offentligheden samt sagsbehandling, som ændret ved bekendtgørelse nr. 129 af 24. februar 1999 og bekendtgørelse nr. 716 af 17. maj 2006. Reglerne gælder for behandlingen af sager om ansættelse og forfremmelse samt andre administrationssager, hvori der er eller vil blive truffet afgørelse af rigsrevisor, revisionssager og sager om indgåelse af kontraktforhold eller lignende privatretlige dispositioner.

I perioden fra den 1. januar 2006 til og med den 31. december 2010 har rigsrevisor erklæret sig inhabil 5 gange. Rigsrevisors inhabilitet har omfattet i alt 13 sager. I alle 13 sager er den forrige rigsrevisor blevet udpeget til at varetage rigsrevisors funktioner i sagerne og den senere opfølgning af dem.

Sætterigsrevisor behandler sagen i rigsrevisors sted med sekretariatsbistand fra Rigsrevisionen i fornødent omfang. Det er sætterigsrevisor, der har det fulde ansvar for den revisionsmæssige vurdering og for rapporteringen til de reviderede og til statsrevisorerne.

3.2.2. Lovforslagets udformning

Rigsrevisor har i beretningssager ofte først på høringsstidspunktet kunnet meddele, at han er inhabil. Dette forhold sammenholdt med det faktum, at den ovenfor beskrevne

procedure for udpegning af en sætterigsrevisor er tidkrævende, betyder at særlig afleveringen af beretninger til statsrevisorerne kan blive forsinket.

For at imødegå dette, foreslås det at forenkle proceduren på en sådan måde, at der hurtigere kan ske udpegning af en sætterigsrevisor, uden at der derved sker en slækkelse af de retssikkerhedsmæssige garantier, der er indbygget i den nuværende ordning.

Det foreslås, at der udpeges en sætterigsrevisor, der i en periode af 1 år har mandat til at behandle de sager, hvor rigsrevisor er inhabil. Folketingets formand foretager udpegningen efter indstilling fra statsrevisorerne og efter forhandling med næstformændene, og Folketingets formand underretter statsrevisorerne om udpegningen. Det foreslås, at der kan ske genudpegning.

I tilfælde, hvor rigsrevisor er inhabil, foreslås det, at rigsrevisor – som i dag – har pligt til at orientere statsrevisorerne, men at det herefter er statsrevisorerne, der har kompetencen til at anmode den udpegede sætterigsrevisor om at overtage rigsrevisors funktioner i sagen.

Da det i praksis har vist sig, at den samme sætterigsrevisor har kunnet behandle alle typer af sager, vurderes det ikke at være et problem, at man i 1 år fremover vil skulle anvende den samme sætterigsrevisor i alle tilfælde af inhabilitet.

Det foreslås endelig, at bestemmelserne om proceduren i tilfælde af rigsrevisors inhabilitet flyttes fra instruksen til rigsrevisorloven.

3.3. Lovfæstelse af forsøgsordning med fleksible frister for ministerredegørelser

3.3.1. Gældende ret

Rigsrevisor afgiver tre typer af beretninger til statsrevisorerne, jf. rigsrevisorlovens § 17:

- beretning om revisionen af statsregnskabet
- særberetninger, dvs. beretninger om revisionssager, som rigsrevisor under hensyn til deres økonomiske eller principielle betydning finder anledning til at fremdrage
- en årlig beretning om Rigsrevisionens virksomhed.

Statsrevisorerne sender rigsrevisors beretninger med deres eventuelle bemærkninger til Folketinget og – for de to førstnævnte beretningstyper – til vedkommende minister. Ministeren har herefter en frist på enten 2 (beretning om statsregnskabet) eller 4 måneder (særberetninger) til at afgive en redegørelse til beretningen, jf. rigsrevisorlovens § 18, stk. 2.

3.3.2. Forsøgsperioden

For at statsrevisorerne og Folketinget kan få hurtigere information om ministerens stillingtagen til bemærkningerne i særberetningerne, har det siden 2003 været overvejet at forkorte fristen for ministerredegørelser til særberetninger til 2 måneder.

I oktober 2005 etablerede statsrevisorerne en forsøgsordning om fastsættelse af fristen for ministerredegørelser. I forsøgsperioden fastsætter statsrevisorerne længden af fristen for ministerredegørelser til særberetninger for hver en-

kelt beretning på baggrund af en indstilling fra rigsrevisor. Hidtil er fristen blevet fastsat til enten 2 eller 4 måneder.

3.3.3. Lovforslagets udformning

Forsøget har vist, at det som alt overvejende hovedregel har været muligt for ministrene at svare inden for de fastsatte frister, også hvor disse er blevet forkortet til 2 måneder.

På den baggrund foreslås det, at man lovfæster den praksis, der blev fulgt under forsøget med konkret fastsatte frister for ministerredegørelser til særberetninger til 2-4 måneder.

3.4. Ansættelse og afskedigelse af medarbejdere i Rigsrevisionen

3.4.1. Gældende ret

I dag skal spørgsmål om ansættelse og afskedigelse af medarbejdere i lønramme 37 og derover godkendes af Udvalget for Forretningsordenen efter forelæggelse for statsrevisorerne, jf. rigsrevisorlovens § 1, stk. 7, 2. pkt.

3.4.2. Lovforslagets udformning

Det foreslås som en administrativ forenkling, at rigsrevisor fremover selv tillægges kompetence til at ansætte og afskedige alle medarbejdere i Rigsrevisionen. Dette svarer til den kompetence, der er tillagt Folketingets Ombudsmand. Det bemærkes, at en tilsvarende ordning er foreslået indført, for så vidt angår ansættelse og afskedigelse i Folketingets administration, dog med undtagelse af medlemmer af direktionen.

Forslaget skal navnlig ses i lyset af, at sager om ansættelse og afskedigelse af medarbejdere i Rigsrevisionen i praksis har påkaldt sig forholdsmæssig ringe opmærksomhed blandt Udvalget for Forretningsordenens medlemmer.

3.5 Etablering af materiel hjemmel for Rigsrevisionens opkrævning af honorar

3.5.1. Gældende ret

Rigsrevisionen opkræver i dag honorarer via en indtægtskonto på finansloven. Indtægterne, der i perioden 2006-2010 har udgjort mellem 2,1 og 3,0 mio. kr. årligt, hidrører bl.a. fra virksomheder m.v., der revideres med hjemmel i rigsrevisorloven i kombination med regler i særlov (dobbelt hjemmel) og fra legater og fonde m.v., hvor Rigsrevisionen reviderer på baggrund af bestemmelser i vedtægter, fundatser m.v.

Der er over tid blevet stillet større og større krav til regnskabsaflæggelsen og dermed også til revisionen af såvel årsrapporter som projektregnskaber. Det gælder også for virksomheder m.v., der ligger inden for § 2 i rigsrevisorloven. Sådanne virksomheder skal i dag typisk revideres efter både rigsrevisorloven og andre regelsæt. Dette indebærer ekstra arbejde for Rigsrevisionen.

Inden for de seneste par år er der kommet yderligere arbejdsopgaver til vedrørende revision og kontrol i forbindelse med udbetaling af tilskud fra EU, herunder projekter, der modtager støtte fra f.eks. Den Europæiske Regionalfond og Den Europæiske Socialfond – de såkaldte EU-erklæringer.

Rigsrevisionen varetager revisionen vedrørende disse EU-erklæringer for de virksomheder m.v., der er omfattet af rigsrevisorlovens § 2. Det skyldes den direkte forbindelse, der er fra projektregnskaberne til virksomhedernes regnskaber, som Rigsrevisionen skal revidere efter rigsrevisorloven.

Det er ikke muligt for Rigsrevisionen at planlægge disse opgaver på samme måde som revisionsopgaver, der udføres efter rigsrevisorloven. Således har Rigsrevisionen ingen indflydelse på, om og i givet fald hvornår statslige virksomheder skal indgå i EU-støttede projekter, herunder hvilke projektyper virksomhederne skal indgå i.

Hertil kommer, at den revisionsopgave, der er med EU-projekterne, er forbundet med flere på forhånd definerede konkrete revisionshandlinger end den del af revisionen, der alene er reguleret i rigsrevisorloven.

Om Rigsrevisionens honorar for revisionsopgaver i forbindelse med EU-projekterne bemærkes det endelig, at virksomhederne oftest kan opnå dækning for udgifter til revision som en integreret del af det pågældende tilskud fra EU-fondene.

3.5.2. Lovforslagets udformning

På grund af det stigende antal tilfælde, hvor Rigsrevisionen til udførelsen af en revisionsopgave skal følge krav udover kravene i rigsrevisorloven, er det fundet rigtigst at søge tilvejebragt en materiel hjemmel i rigsrevisorloven til at opkræve honorar for sådanne revisionsopgaver.

Ved fastsættelsen af honorarets størrelse vil Rigsrevisionen fortsat følge reglerne i Økonomistyrelsens vejledning om prisfastsættelse.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser m.v.

4.1 Økonomiske konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget skønnes ikke at have økonomiske konsekvenser for det offentlige af betydning.

4.2 Administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget skønnes ikke at have administrative konsekvenser for det offentlige af betydning.

4.3 Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget har ingen økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet.

4.4 De miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

4.5 De administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

4.6 Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

4.7. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, regioner og kommuner	Ingen af betydning	Ingen af betydning
Administrative konsekvenser for stat, regioner og kommuner	Ingen af betydning	Ingen af betydning
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter	

5. Hørte myndigheder og organisation m.v.

Beskæftigelsesministeriet, Finansministeriet, Forsvarsministeriet, Indenrigs- og Sundhedsministeriet, Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration, Justitsministeriet, Kirkeministeriet, Klima- og Energiministeriet, Kulturministeriet, Miljøministeriet, Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling, Skatteministeriet, Socialministeriet, Statsministeriet, Transportministeriet, Udenrigsministeriet, Undervisningsministeriet, Økonomi- og Erhvervsministeriet, Danske Regioner, Dansk Revisorforening, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Kommunernes Landsforening og BDO Kommunernes Revision.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Det foreslås i stk. 2 i den foreslåede bestemmelse, at rigsrevisor udnævnes i en fast, begrænset mandatperiode på 6 år med mulighed for forlængelse med 4 år. En eventuel forlængelse sker uden forudgående stillingsopslag.

Det fremgår af stk. 3, at statsrevisorerne – i overensstemmelse med proceduren i dag – har en indstillingsret ved udnævnelse af en ny rigsrevisor. Folketingets formand forhandler spørgsmålet med næstformændene og forelægger herefter spørgsmålet for Udvalget for Forretningsordenen. Dette svarer også til den gældende ordning. Kan formanden eller Udvalget for Forretningsordenen ikke godkende den af statsrevisorerne indstillede ansøger, meddeles dette til statsrevisorerne. Statsrevisorerne foretager herefter ny indstilling, eventuelt efter nyt stillingsopslag.

Det foreslås i stk. 4, at statsrevisorerne – i overensstemmelse med proceduren ved nyansættelse og afskedigelse af rigsrevisor – giver indstilling om eventuel forlængelse af rigsrevisors funktionsperiode. Indstillingen kan i overensstemmelse med stk. 2 alene gå ud på ikke at forlænge funktionsperioden eller at forlænge den med 4 år. Det er således ikke muligt at forlænge med en kortere periode. Folketingets formand træffer afgørelse om eventuel forlængelse efter for-

handling med næstformændene og med godkendelse af Udvalget for Forretningsordenen, svarende til proceduren ved nyansættelse. Det forudsættes, at der skal finde en drøftelse sted i Udvalget for Forretningsordenen i alle tilfælde, hvor rigsrevisor ønsker forlængelse, herunder også hvor indstillingen måtte være ikke at forlænge funktionsperioden. Spørgsmålet om eventuel forlængelse forudsættes endvidere afklaret i god tid inden udløbet af den 6-årige funktionsperiode.

I stk. 5 præciseres, at proceduren ved nyansættelse af en rigsrevisor ligeledes skal finde anvendelse ved en eventuel afskedigelse af rigsrevisor. Dette vil gælde, uanset om afskedigelsen sker inden for den 6-årige funktionsperiode eller under en eventuel 4-årig forlængelse.

Til nr. 2

Den gældende hovedregel, hvorefter rigsrevisor selv antager og afskediger sine medarbejdere i overensstemmelse med de nærmere fastsatte personalemæssige rammer, foreslås fastholdt. Som en administrativ forenkling foreslås den hidtil gældende undtagelse herfra, hvorefter rigsrevisors ansættelse af medarbejdere i 37. eller højere lønramme kræver godkendelse fra Folketingets Udvalg for Forretningsordenen efter forelæggelse for statsrevisorerne, ophævet. Rigsrevisor vil således fremover selvstændigt kunne ansætte og afskedige alle medarbejdere i Rigsrevisionen. En sådan ordning svarer til, hvad der allerede gælder for Folketingets Ombudsmands ansættelse og afskedigelse af sine medarbejdere, og en tilsvarende ordning er foreslået indført for Folketingets administration, dog med undtagelse af medlemmer af Folketingets direktion. Erfaringsmæssigt har konkrete sager om ansættelser og afskedigelser i Rigsrevisionen påkaldt sig forholdsvis ringe interesse blandt medlemmerne af Udvalget for Forretningsordenen.

Som led i rigsrevisors samarbejde med statsrevisorerne vil rigsrevisor løbende orientere statsrevisorerne om foretagne ansættelser og afskedigelser af medarbejdere i 37. lønramme eller højere.

Den foreslåede affattelse af rigsrevisorlovens § 1, stk. 7, der bliver stk. 10, indebærer endvidere en rent regelteknisk konsekvensændring som følge af lovforslagets § 1, nr. 1.

Til nr. 3

For at reducere forsinkelsen i beretningsprocessen foreslås det, at der etableres en ordning, hvor der udpeges en sætterigsrevisor med et tidsbegrænset mandat til at behandle sager, hvor rigsrevisor er inhabil. Forslaget indebærer en ordning med to led, dels en procedure for udpegning af en sætterigsrevisor, dels en procedure for tildelingen af konkrete sager til den udpegede sætterigsrevisor.

Det fremgår af stk. 1 i den foreslåede bestemmelse, at spørgsmålet om rigsrevisors inhabilitet vurderes på tilsvarende måde som efter forvaltningslovens regler om inhabilitet. Bestemmelsen svarer indholdsmæssigt til § 14 i den gældende instruks for rigsrevisor.

I den foreslåede bestemmelses stk. 2, er sætterigsrevisors mandatperiode 1 år. Det foreslås endvidere, at sætterigsrevisor kan genudpeges.

Den i stk. 3 foreslåede procedure for udpegningen af sætterigsrevisor svarer – med de fornødne tilpasninger – til den procedure, der er beskrevet i § 15, stk. 3, i den gældende instruks, og som følges i dag i de konkrete sager om inhabilitet, som forelægges af rigsrevisor.

Efter forslaget vil sætterigsrevisor også blive udpeget af Folketingets formand.

Som i dag vil det også efter forslaget være rigsrevisor selv, der påser, om der foreligger omstændigheder, der gør, at rigsrevisor er inhabil i forhold til behandlingen af en bestemt sag. I de tilfælde, hvor rigsrevisor anser sig for inhabil, orienterer rigsrevisor statsrevisorerne herom. Det foreslås herefter i stk. 4, at statsrevisorerne anmoder den udpegede sætterigsrevisor om at overtage rigsrevisors funktioner i den pågældende sag.

I forhold til de enkelte sager er den foreslåede ordning en smidiggørelse af den ordning, der følges i dag, hvor det er Folketingets formand, der – i hver konkrete sag – efter forelæggelse for statsrevisorerne og efter forhandling med næstformændene, træffer afgørelse om, hvem der skal udøve rigsrevisors funktioner.

Bestemmelserne om rigsrevisors inhabilitet foreslås fortsat at skulle gælde for behandlingen af sager om ansættelse og forfremmelse samt andre administrationssager, hvori der er eller vil blive truffet afgørelse af rigsrevisor, revisions-sager og sager om indgåelse af kontraktforhold eller lignende privatretlige dispositioner. Det foreslåede stk. 5 svarer således indholdsmæssigt til § 1, stk. 5, i den gældende instruks.

Det foreslåede stk. 6 – om muligheden for at klage til Folketingets formand over rigsrevisors beslutning om ikke at anse sig for at være inhabil – svarer til § 15, stk. 4, i den gældende instruks. Herefter omfatter klageadgangen fortsat alene de tilfælde, hvor rigsrevisor *ikke* anser sig for at være inhabil.

Til nr. 4

Siden oktober 2005 har statsrevisorerne – på forsøgsbasis – fastsat en kortere tidsfrist end de lovbestemte 4 måneder for ministrenes redegørelser til særberetninger. Formålet med forsøget har været at fremskynde behandlingen af revisions-sagerne. For beretning om revisionen af statsregnskabet har man fastholdt den lovbestemte frist på 2 måneder.

Ordningen har været, at Rigsrevisionen i hvert enkelt tilfælde har vurderet, om særberetningen var af en sådan karakter, at en kortere svarfrist ville være rimelig. Rigsrevisor har herefter afgivet en indstilling om fristens længde til statsrevisorerne, som herefter har fastsat fristen i den konkrete sag.

I de godt 5 år, forsøget har varet, har ministrene generelt svaret inden for den fastsatte frist – også hvor den har været kortere end 4 måneder.

Det foreslås derfor, at praksis lovfæstes i rigsrevisorlovens § 18, hvor fristen for ministerredgørelserne til særberetningerne ændres fra 4 måneder til 2-4 måneder, og at statsrevisorerne fastsætter fristen efter indstilling fra rigsrevisor i hver beretningssag.

Til nr. 5

Efter rigsrevisorloven har Rigsrevisionen metodefrihed og kan således selv planlægge revisionen efter en vurdering af væsentlighed og risiko og på den baggrund fastsætte det nærmere omfang og tilrettelæggelsen af revisionen. Dette gør sig ikke gældende i de tilfælde, hvor Rigsrevisionen ud over rigsrevisorloven tillige reviderer i henhold til andre regler, eller hvor revisionen udføres alene efter andre regler. Revisionen efter andre regelsæt end efter rigsrevisorloven kan stille særlige krav til Rigsrevisionen og de revisions-handlinger, der skal udføres, som f.eks. krav om stedlig revision, størrelsen af stikprøver eller øget revisionshyppighed, hvilket medfører, at revisionen får et andet omfang end revision efter rigsrevisorloven. For de små fonde m.v. fremgår de særlige krav til revisionen af vedtægter m.v.

Det foreslås i bestemmelsen, at der tilvejebringes hjemmel til, at Rigsrevisionen kan opkræve honorar for revision, der helt eller delvis foretages på andet retsgrundlag end rigsrevisorloven.

Bestemmelsen tænkes anvendt på såvel lovbundne som ikke lovbundne revisionsopgaver.

Bestemmelsen dækker såvel de tilfælde, hvor den reviderede virksomhed ligger inden for som uden for rigsrevisorloven og revideres efter en kombination af rigsrevisorloven og andre regelsæt eller alene efter andre regelsæt. Og den finder anvendelse, såvel hvor Rigsrevisionen har eneretten til at udføre revisionen, som hvor det er bestemt, at revisionen skal udføres i samarbejde med en anden revisor. Endelig omfatter bestemmelsen de tilfælde, hvor den reviderede virksomhed har valgt at lade Rigsrevisionen varetage revisionen.

Med bestemmelsen sker der ingen ændringer i Rigsrevisionens adgang til at opkræve betaling for revision, der udføres alene efter rigsrevisorloven. Rigsrevisionen vil altså fortsat ikke kunne opkræve betaling for den revision, som

Rigsrevisionen foretager alene på grundlag af rigsrevisorloven.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger.

Til § 2

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. januar 2012. I stk. 2 foreslås indsat en overgangsbestemmelse, der præciserer, at proceduren for ansættelse m.v. i rigsrevisorlovens § 1,

stk. 2-5, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 1, først finder anvendelse ved den første ansættelse af en rigsrevisor efter lovens ikrafttræden. Den nuværende rigsrevisors ansættelsesmæssige forhold vil således ikke blive berørt af lovændringen, men vil skulle afklares på grundlag af de gældende regler.

*Skriftlig fremsættelse***Mogens Lykketoft (S):**

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til Lov om ændring af lov om revisionen af statens regnskaber m.m. (Fastsættelse af mandatperiode for rigsrevisor, udpegning af sætterigsrevisor, ændring af fristen for afgivelse af ministerredegørelser, ansættelse og afskedigelse af medarbejdere i 37. lønramme eller højere og

etablering af hjemmel til opkrævning af betaling for visse revisionsydelse)

(Lovforslag nr. L 4)

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager lovforslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

§ 1. Revisionen i henhold til denne lov varetages af en af Folketingets formand med godkendelse af Folketingets Udvalg for Forretningsordenen udnævnt rigsrevisor.

Stk. 2. Indstilling om udnævnelse og afskedigelse af rigsrevisor foretages af statsrevisorerne til Folketingets formand, som efter forhandling med næstformændene forelægger indstillingen for Udvalget for Forretningsordenen. Kan indstillingen ikke tiltrædes af Folketingets formand efter forhandlingen med næstformændene, meddeler formanden dette til statsrevisorerne, som herefter foretager indstilling på ny. Statsrevisorerne kan i dette tilfælde begære nyt opslag af stillingen.

(...)

Stk. 7. Rigsrevisor antager og afskediger selv sine medarbejdere i overensstemmelse med de personalemæssige rammer, der er fastsat i henhold til stk. 5. Ansættelse og afskedigelse af medarbejdere i 37. eller højere lønramme kræver dog godkendelse af Udvalget for Forretningsordenen efter forudgående forelæggelse for statsrevisorerne.

I lov om revisionen af statens regnskaber m.m., jf. lovbe- kendtgørelse nr. 3 af 7. januar 1997, som ændret ved § 1 i lov nr. 590 af 13. juni 2006, foretages følgende ændringer:

1. § 1, stk. 2, ophæves, og i stedet indsættes:

»Stk. 2. Rigsrevisor udnævnes for et tidsrum på 6 år med mulighed for forlængelse med 4 år. Forlængelse herudover eller genudnævnelse som rigsrevisor kan ikke finde sted.

Stk. 3. Statsrevisorerne giver indstilling om udnævnelse af rigsrevisor til Folketingets formand, som efter forhandling med næstformændene forelægger indstillingen for Udvalget for Forretningsordenen. Kan indstillingen ikke tiltrædes, meddeler formanden dette til statsrevisorerne, som herefter foretager indstilling på ny.

Stk. 4. Statsrevisorerne giver inden udløbet af rigsrevisors 6-årige funktionsperiode indstilling til Folketingets formand om eventuel forlængelse, jf. stk. 2. Folketingets formand træffer afgørelse om spørgsmålet efter forhandling med næstformændene og med godkendelse af Udvalget for Forretningsordenen.

Stk. 5. Stk. 3, 1. pkt., finder tilsvarende anvendelse ved afskedigelse af rigsrevisor før udløbet af dennes funktionsperiode.«

Stk. 3-7 bliver herefter stk. 6-10.

2. § 1, stk. 7, der bliver stk. 10, affattes således:

»Stk. 10. Rigsrevisor antager og afskediger selv sine medarbejdere i overensstemmelse med de personalemæssige rammer, der er fastsat i henhold til stk. 8.«

3. Efter § 1 indsættes:

»§ 1 a. Rigsrevisor er inhabil i forhold til behandlingen af en bestemt sag under tilsvarende omstændigheder som efter forvaltningslovens regler om inhabilitet.

Stk. 2. Til at varetage rigsrevisors funktioner, i tilfælde hvor rigsrevisor er inhabil, udpeges en sætterigsrevisor for en periode af 1 års varighed. Genudpegning som sætterigsrevisor kan finde sted.

Stk. 3. Sætterigsrevisor udpeges af Folketingets formand efter indstilling fra statsrevisorerne og efter forhandling med næstformændene. Folketingets formand underretter statsrevisorerne om udpegningen.

Stk. 4. Anser rigsrevisor sig for inhabil, orienterer rigsrevisor statsrevisorerne herom. Statsrevisorerne anmoder herefter sætterigsrevisor om at overtage rigsrevisors funktioner i sagen.

Stk. 5. Rigsrevisors inhabilitet med den i stk. 4 nævnte virkning kan foreligge ved behandlingen af

- 1) sager om ansættelse og forfremmelse samt andre administrationssager, hvori der er eller vil blive truffet afgørelse af rigsrevisor,
- 2) revisionsager og

3) sager om indgåelse af kontraktforhold eller lignende privatretlige dispositioner.

Stk. 6. Har rigsrevisor ikke fundet anledning til at erklære sig inhabil, jf. stk. 4 og 5, kan klage over rigsrevisors undladelse heraf indgives til Folketingets formand, der efter forelæggelse for statsrevisorerne og efter forhandling med næstformændene træffer afgørelse om spørgsmålet. Folketingets formand underretter statsrevisorerne om den truffede afgørelse.«

§ 18. (...)

Stk. 2. Inden fire måneder, for den i § 17, stk. 1, nævnte beretning dog to måneder, efter statsrevisorerne fremsendelse af en beretning afgiver ministeren til statsrevisorerne en redegørelse for de foranstaltninger og overvejelser, som beretningen har givet anledning til.

4. § 18, stk. 2, affattes således:

»*Stk. 2.* Efter statsrevisorerne fremsendelse af en beretning afgiver ministeren inden for en frist, der fastsættes af statsrevisorerne efter indstilling fra rigsrevisor, en redegørelse til statsrevisorerne for de foranstaltninger og overvejelser, som beretningen har givet anledning til. Fristen fastsættes til mindst 2 og højst 4 måneder. For den i § 17, stk. 1, nævnte beretning er fristen 2 måneder.«

5. Efter § 18 c indsættes:

»**§ 18 d.** Rigsrevisionen kan opkræve honorar for revision, der helt eller delvis foretages på andet retsgrundlag end efter denne lov.«

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2012.

Stk. 2. § 1, stk. 2-5, i lov om revisionen af statens regnskaber m.m. som affattet ved denne lovs § 1, nr. 1, finder anvendelse fra den første ansættelse af en ny rigsrevisor efter lovens ikrafttræden.